

The Data Dandy

By Adilkno

The Data Dandy

Door Bilwet

“I do not believe in progress, but I believe in the stagnation of human stupidity - I admire Japanese chairs because they have not been made to sit upon.” - Oscar Wilde

“I do not believe in progress, but I believe in the stagnation of human stupidity - I admire Japanese chairs because they have not been made to sit upon.” - O. Wilde

The data dandy collects information to show off and not to transmit it. He is well-, too-well, or even exaggeratedly well-informed. Pointed questions are met with unwanted answers. He always comes up with something different. The phenotype of the data dandy is as feared as was his historical predecessor, whose playground was the street and the salon. The elegant extravagance with which he displays the most detailed trivia shocks the practical media user. The data dandy makes fun of the gauged consumption and the measured intake of current news and amusement, and doesn't worry about an excess or overload of specialized knowledge. His carefully assembled information portfolio betrays no constructive motive. He goes to the greatest effort to appear as arbitrary as possible. One wonders: why did the data-head want to know all this stuff? He zaps not out of boredom, but out of unwillingness to keep abreast of current events and everybody else's latest worries.

The screen is the mirror at which he performs his toilet. The buttoning and unbuttoning of textile dandyism has found its successor in the channel surfing of on/off decadence. Wrapped in the finest facts and the most senseless gadgets, the new dandy deregulates the time economy of the info = money managers. He spends most of his computing time on the luxurious decoration of his hard disk and the creation of sophisticated circuits among thousands of heterogeneous software trinkets. The PowerBook as an ornament is the pride of many a salon digitalist. He derides actuality, hype and fashion; wherever he shows up, there briefly appears a self that is its own anchorperson.

De datadandy verzamelt alleen informatie om ermee te pronken en niet om het over te dragen. Hij is zeer goed, maar al te goed of zelfs overdreven goed geïnformeerd. Op gerichte vragen komen ongewenste antwoorden. Hij komt altijd met iets anders aan. Het fenotype van de datadandy wordt met eenzelfde schrik bejegend als zijn historische voorganger die straat en salon als speelruimte had. De elegante extravagantie waarmee de meest gedetailleerde gegevens wordt geëntaleerd, schokeert de doelmatige mediagebruiker. Hij spot met de gepeilde consumptie en de gedoseerde inname van gangbaar nieuws en amusement en maakt zich niet druk om overdaad of overload van specialistische kennis. Uit zijn zorgvuldig samengestelde informatie- portefeuille spreekt geen konstruktieve motivatie. Hij zet zo hoog mogelijk in om zo arbitrair mogelijk over te komen. Dat is de vraag: “Waarom wilde die datafat dit allemaal weten?” Zijn zappen komt niet voort uit verveling, maar uit een superieure onwil om op de hoogte blijven van de lopende zaken en de nieuwste weetjes.

Het beeldscherm is de spiegel waarvoor hij z'n toilet maakt. Het button/unbutton van het textiele dandyisme heeft zijn opvolger gevonden in het kanaalsurfen van de on/off decadentia. Omhuld door de fijnste feiten en onzinnigste gadgets brengt hij de tijdseconomie van de informatie = geldmanagers in de war. Het grootste deel van zijn computertijd is hij kwijt aan de zwerige inrichting van zijn harde schijf en het aanleggen van geraffineerde schakelingen tussen duizenden heterogene software-bibelots. Het powerbook als sieraad is de trots van menig salondigitalist. Deze hoont met actualiteit, hype en mode: even verschijnt er

dingen zoals fonteinen kan ontwerpen die vervolgens meer ellende en ergernissen met zich

In the era of multimedia mass information one can no longer differentiate between uni- and multiformity. Neither broad overview nor clarifying detail can relieve the mental confusion. Against this background the data dandy proves what everybody knows: namely, that information may be omnipresent but is not readily accessible. Certain facts are very flattering and one must develop a fine nose for them. Unlike the data collector, the data dandy is concerned not with the obsession of the complete file, but with the accumulation of as many immaterial ornaments as possible. While the otaku withdraws into himself and will never cross the boundaries of his solitary cultivation, it is precisely the most extroverted newsgroups which the data dandy searches out to launch his unproductive contributions. What the data dandy skims off in order to present elsewhere would be only of secondary importance, if the presentation were not so indiscreet. His freakish wit distracts attention from the run-of-the-mill items. The ingenuity of his bon mots has a duration of 30 seconds, after which they disappear from the screen as suddenly as they came. Our data dandy is a broker in gigawares, with the understanding that your garbage is his makeup, and his substance your fluid.

The data dandy displays a disquieting kinship with the politician, who also forces himself upon us with empty phrases and won't go away. Now that the political classes in their death struggle have discovered the media, they refuse to let go of them, and their fanatical attempts to solicit support are taking on dandyish traits. The data dandy surfaces in the vacuum of politics which was left behind once the oppositional culture neutralized itself in a dialectical synthesis with the system. There he reveals himself as an equally lovable and false opponent, to the great rage of politicians who consider

een Ik dat zich opdringt als zijn eigen anchorman. In het tijdperk van de multi-mediale massainformatie kan men geen verschil meer zien tussen een- en veelvormigheid. Noch het grote overzicht noch het verklarende detail kunnen de geestesverwarring bezweren. Tegen die achtergrond bewijst de datadandy wat iedereen al weet, namelijk dat informatie wel alomtegenwoordig, maar niet zomaar beschikbaar is. Bepaalde feiten zijn bijzonder tooibaar en daar moet je een fijne neus voor ontwikkelen. Anders dan bij de datacollectie-ner gaat het de dito dandy niet om de obsessie van de complete bestand, maar om de opeenhoping van zoveel mogelijk immateriele frutsels. Terwijl de otaku naar binnen is gekeerd en nooit de grens van zijn eenzellige cultiveringen overschrijdt, zoekt de datadandy juist de meest extraverte newsgroups op om zijn onproductieve bijdrages te lanceren. Wat de datadandy weggraait om elders te presenteren is latent van belang, ware het niet dat de presentatie zo indiscreet is. Zijn grillige spitsvondigheid leiden de aandacht af van de dagelijkse items. De bon mots hebben een genialiteitsduur van 30 seconden, waarna ze even plotseling weer van het scherm verdwijnen. Onze datadandy is een makelaar in gigo-waar. Met dien verstande dat uw garbage zijn make-up is, en zijn substantie uw fluidum.

De datadandy vertoont een verontrustende verwantschap met de politicus, die zich ook aan ons opdringt met nietzeggende uitspraken en maar niet wil wijken. Nu de politieke klasse in hun doodsstrijd de media hebben ontdekt zijn ze er niet meer uit weg te slaan en hun verwoede pogingen om wervend over te komen, krijgt dandyistische trekjes. De datadandy duikt in de leegte van de politiek op, die de tegencultuur heeft achtergelaten na haar dialectische synthese met het systeem. Daar ontpopt hij zich als een even beminnelijke als valse tegenstander, tot grote woede van politici die hun jong pragmatisch dandyisme beschouwen als een middel en persé niet als

meebrengen dan plezier een besluit om de veiligheid, aangezicht, renovatie van een

their young pragmatic dandyism a publicity tool and not necessarily a personal goal. They vent their rage on the journalists, experts and personalities who make up the chance cast on the studio floor, where who controls the direction is the only topic of conversation. Yet they find the data dandy hopelessly difficult, since he refuses to play the sporting opponent and neglects to ask politely critical questions. Our bon vivant enjoys all display of banality and takes absolutely no offense at pointless dedication.

Maliciousness would have been useful, but the flawed subversive shows precisely his engaging side. His charm is deadly. While the no-talent underground goes in search of instruments to cause the establishment trouble, the data dandy lets everything go stylishly haywire. There is no longer any social movement, opposition or undercurrent, nor can one suddenly appear out of nowhere; they can only sink further into the individual. Once empty the media remain empty forever; no statement can compete with that. Hackers and cyberpunks do not manifest themselves, simply because they do not exist and can only be conjured up as ghosts. Calling upon fictitious social forces is a desperate attempt at one more way to gauge the enemy. The same applies to the data dandy, who is taken for a proto-fascist and briefly appears as an illusory participant in the form of theoretical hooligan during the therapeutic debate about the rise of the extreme right.

The 'Net is to the electronic dandy what the metropolitan street was for the historical dandy. Rambling along the data boulevards cannot be prohibited and ultimately jams the entire bandwidth. The all-too civilized conversation during a rendez-vous turns up a few misplaced and objectionable data, but never results in dissidence. The point of willful wrong navigation and elegant joy-

doel. Ze koelen hun woede op journalisten, deskundigen en personalities die een onduidelijke cast vormen op de studiovloer, waar men het zonder regie moet stellen. Toch hebben ze de grootste moeite met de datadandy, die geen faire tegenspeler wil zijn en nalaat netjes kritische vragen te stellen. Hij geniet van alle tentoongespreide banaliteit en neemt volstrekt geen aanstoot aan de ondefinieerbare inzet. Het was zo nuttig geweest kwaadaardig te zijn, maar de gemankeerde subversief laat zich juist van zijn innemende kant zien. Zijn charme is dodelijk. Terwijl de underground ongetalenteerd op zoek is naar instrumenten om het establishment dwars te zitten, laat de datadandy de zaak zwierig in het honderd lopen. Er bestaat geen beweging, oppositie of onderstroom meer en die kan ook niet uit het niets opduiken, alleen maar verder wegzakken in het particuliere. Eenmaal leeg blijven de media altijd leeg, daar kan geen statement tegenop. Hackers en cyberpunks manifesteren zich niet, simpelweg omdat ze niet bestaan en worden alleen als geesten bezworen. Het aanroepen van deze fictieve maatschappelijke krachten is een wanhoopsdaad om nog een ijkpunt van het kwaad te hebben. Hetzelfde geldt voor de datadandy die voor proto-fascist wordt aangezien en als een illusoire participant in de gedaante van de theorie-kazlak even opduikt tijdens het verwerkingsdebat over het "opkomende rechts-extremisme".

Wat de metropolitane straat was voor de historische dandy, is het Net voor de elektronische. Het flaneren langs de databoulevards kan niet verboden worden en verstopt uiteindelijk de hele bandbreedte. Het al te beschaafde gesprek tijdens de rendez-vous rakelt wat misplaatste en hinderlijke gegevens op, maar mondt nooit uit in dissidentie. Het moedwillig verkeerd navigeren en de elegante joy riding binnen andermans electro-omgeving heeft tot doel bewondering, afgunst en verwarring op te roepen en koerst zelfbewust op een gestyleerd onbegrip af. Men peilt de schoonheid van zijn

stadsdeel te verbeteren kunnen blokkeren of hier een behoorlijk slaatje uit kunnen slaan."

riding through someone else's electro-environment is admiration, envy and confusion, and consciously aims at stylized incomprehension. The dandy measures the beauty of his virtual appearance by the moral indignation and laughter of plugged-in civilians. It is a natural character of the parlor aristocrat to enjoy the shock of the artificial. This is why he feels so at home in cyberspace with all its attributes. Cologne and pink stockings have been replaced by precious Intel; delicate data gloves and ruby-encrusted butterfly goggles and sensors are attached to his brows and nostrils. Away with the crude NASA aesthetics of cybernauts! The data dandy has moved well beyond the pioneer stage; the issue now is the grace of the medial gesture.

If the anonymous crowd in the streets was the audience of the Boulevard dandy, the logged-in 'Net-users are that of the data dandy. He feels forced to employ the other users as the anonymous mass, the amorphous normality to which he is the sharply outlined deviation. The data dandy knows he is never more than one of many crazies in the variability carnival of the information circus. He will thus never present himself as the umpteenth retro-identity or remnant of some twentieth-century fashion, because he can only play with the rules of the 'Net as a non-identity. What is exclusivity in the age of differentiation? The dandy is not interested in ever more secret passwords to gain entry into ever more exclusive data salons; he needs virtual plazas to make his tragic appearance. Data dandyism is born of an aversion to being exiled into a subculture of one's own. The dandy's archenemies are camp and cult, which hide themselves instead of openly manifesting. On the contrary, the dandy repeatedly launches meaningless Temporary Common Denominators (TCDs) in which every subculture believes it recognizes itself.

virtuele voorkomen aan de morele verontwaardiging en lachlust van de plugged-in civilians. Het is een natuurlijke eigenschap van de sale-tjonker om te genieten van de shock van het artificiele. Daarom voelt hij zich ook zo thuis in de cyberspace met al zijn attributen. Het reukwater en de rose kousen zijn hier alleen vervangen door precieuzer intel, delicate datagloves en met robijnen bezette vlindergoggles en er zitten sensoren aan zijn wenkbrauwen en neusvleugels. Weg met die boerse NASA-esthetiek van de cybernauten! We zijn het stadium van het pionieren ruimschoots gepasseerd, het gaat nu om de gratie van de mediale geste.

De anonieme menigte in de straten vormde het speelveld en het publiek van de Passagen-dandy, de ingelogde gebruikers van het Net die van de datadandy. Deze ziet zich gedwongen de andere users als de anonieme massa te gebruiken, als de amorfe normaliteit waarvan hij de scherp omliggende deviatie vormt. Maar de Regel van het Net is dat iedereen er altijd alleen maar bezig is met de etalage du moi. De d.dandy is nooit meer dan één onder vele gekken in het variabiliteitencarnaval van het informatiewezen. Hij zal zich daarom nooit als de zoveelste retro-identiteit presenteren, restant van een van de twintigste-eeuwse modes, aangezien hij alleen als de non-identiteit zelf de regels van het net kan bespelen. Wat is exclusiviteit in het tijdperk van de differentie? De dandy is niet geïnteresseerd in steeds geheimere passwords om door te dringen in al beslotener datasalons, hij heeft virtuele plaza's nodig voor zijn tragische verschijning. Datadandyisme komt voort uit afkeer van de verbanning naar een eigen subcultuur. De grote vijanden van de dandy zijn de camp en de cult, die zich verstoppen, in plaats van zich te manifesteren. De dandy lanceert in tegendeel keer op keer een inhoudsloze Tijdelijke Algemene Noemer waar alle specialisaties zich in menen te herkennen en weet zo een opmerkelijk grote grijze massa

“Left wingers are pigs, all of them!” “Kunstenaars? Het zijn gewoon smerige dieven.”

He manages thus to attract a remarkably large grey mass with which to stage his own spectacles. He creates a fake publicness and tests conventions. Some arbitrary examples of strong TCDs with a high vagueness coefficient are the anti-Gulf War demos, cyberpunk, illegal knowledge, tactical television and the Northwest Airlines plane crash. The data dandy surfs along on the waves of these Temporary Common Denominators; it's what makes him tick. On the 'Net, the only thing that appears as a mass is information itself. As soon as a new field of knowledge is found, it splits and branches off so that an infinite amount of information flows in and out. Today's new theme is tomorrow's 23 newsgroups. If the data dandy wishes to come across as a real figure, he can only do so in the form of dandy data. These are queer: while the heteroinformative data of straight people are concerned with qualification, connection and reproduction, fanning out and thus causing further disintegration, the dandies' homoinformative data are eccentric but not peculiar. Homodata associate with others and are lost in themselves. Like TCDs, they attract roughly similar info and achieve a carefree concentration within the information field, where the show can begin. There appears to be an encounter or confrontation with the System, but this contact yields no productive moment, no cause or effect. Dandy data are purely situational, parasites par excellence. What remains is legend, the fuel of all media and the hope of theory. ●

(Accessed through <http://thing.desk.nl/bilwet/adilkno/TheMediaArchive/26.txt>)

aan te trekken om daarmee eigen spektakels te bouwen. Hij creert een lose openbaarheid en test de conventies (willekeurige voorbeelden van sterke TAN's met hoog vaagheidscoëfficiënt zijn Geen Woning Geen Kroning, cyberpunk, illegale wetenschap, tactische televisie, Bijlmermeervliegramp). De datadandy surft mee op de golven van zulke Tijdelijke Algemene Noemers en moet het daarvan hebben.

Het enige in het Net dat de eigenschappen van een massa vertoont is de informatie zelf: zodra er een nieuw kennisveldje is gevonden, splitst en vertakt het zich zodat er eindeloos veel informatie instroomt. Wil de datadandy als reële gestalte verschijnen, dan kan dat alleen in de vorm van dandydata. Deze zijn queer: waar de heteroinformatieve data van de normalo's uit zijn op kwalifikatie, associatie en reproductie, zodat ze verwaaien en de desintegratie verder aanwakkeren, zijn de homoinformatieve data van de dandy's wél excentriek maar niet speciaal. Homodata associeren zich niet met anderen en zijn in zichzelf verstrikt. Ze trekken, net als de TANs, ongeveer gelijkgestemde info's aan en bereiken een zorgeloze concentratie binnen het informatieveld, waar de show kan beginnen. Er vindt wel een ontmoeting plaats, of een konfrontatie met het Systeem, maar er is geen productief moment, geen oorzaak of gevolg. Dandydata zijn louter situationeel, parasiet par excellence. Wat overblijft is het sterke verhaal, de brandstof van de hele media en de hoop van de theorie. ●

(Geraadpleegd via <http://thing.desk.nl/bilwet/TXT/DANDY.ASC.txt>)

“Artists? They’re just filthy thieves!” “Moord en brand! Langharig werkschuw tuig is het!